

Salmer:

754- 651/ 263- 52

Johannesevangeliet 17. 1-11

”Sådan talte Jesus; og han så op mod himlen og sagde:
»Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, for at
Sønnen kan herliggøre dig, ligesom du har givet ham
magt over alle mennesker, for at han kan give evigt liv
til alle dem, du har givet ham. Og dette er det evige
liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham,
du har udsendt, Jesus Kristus. Jeg har herliggjort dig
på jorden ved at fuldføre den gerning, du har givet mig
at gøre. Fader, herliggør mig nu hos dig med den
herlighed, jeg havde hos dig, før verden var til.

Jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker, du gav
mig fra verden. De var dine, og du gav dem til mig, og
de har holdt fast ved dit ord. Nu forstår de, at alt, hvad
du har givet mig, er fra dig. For de ord, du gav mig,
har jeg givet dem, og de har taget imod dem, og de har
i sandhed forstået, at jeg er udgået fra dig, og de er
kommet til tro på, at det er dig, der har udsendt mig.
Jeg beder for dem; ikke for verden beder jeg, men for
dem, du har givet mig, for de er dine; alt mit er dit, og
dit er mit, og jeg er herliggjort i dem. Jeg er ikke
længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer
til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det
du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi.”

Kære Gud, vi beder dig om at tale dit ord til os nu. Væk os, så vi ser, hvor vigtigt det er for os at have livsforbindelse med dig. Amen.

For mange år siden var der en kendt forfatter, som skrev den berømte historie ”Tråden ovenfra”.

Forfatteren var Johannes Jørgensen, og historien, som mange af jer sikkert kender, handler om en edderkop. Edderkoppen havde lavet et kæmpemæssigt flot edderkoppespind, og det var den rigtig stolt af. Det er der også god grund til, for sådan et spind kan være rigtig flot, og det er ubegribeligt, at sådan et lille dyr er i stand til at fabrikere sådan et kunstværk.

Men så kom der en dag, hvor edderkoppen var i rigtig dårligt humør.

Den sad midt i sit spind og var sur over, at der ikke rigtig skete noget, og mens den sad dér, var det, den fik øje på en tråd, som tilsyneladende bare gik lige ud i den blå luft. Jo mere edderkoppen stirrede på tråden, desto mere sur og irriteret blev den, for den tråd var der da nu slet ingen mening med. Altså tog den en hurtig beslutning. Den kravlede hen til det sted, hvor tråden begyndte, og med et hurtigt bid klippede den tråden over.

Plask, sagde det, og så klaskede hele det flotte spind sammen!

Sagen var, at det var den tråd, som edderkoppen i sin tid var kommet fra, og som holdt hele det store, flotte spind oppe!

Se. sådan kan det jo gå – ikke bare for edderkopper, men også for os mennesker.

Tråden ovenfra – det er nemlig livsforbindelsen med Gud, og det er den livsforbindelse vi bliver mindet om i dag, når vi hører den bøn, som Jesus bad aftenen før han blev taget til fange og slået ihjel.

”Timen er kommet”, siger han til at begynde med, og med de ord mener han, at hans tid på denne jord snart er forbi. Han ved, hvad der vil ske. Nu varer det ikke længe, før de kommer og arresterer ham og dømmer ham til døden. Faktisk ved han alt om de kommende timer. Ikke bare vil de arrestere ham og dømme ham til døden, de vil slå grimme nagler gennem hans hænder og fødder og hejse ham op på et kors, og der kan han så hænge i mange timer, før han til sidst dør. Jeg er helt sikker på, at vi andre ville have løbet vores vej, hvis vi vidste, at det var den slags, der ventede forude, men det gør Jesus ikke. Nej, for han er hele tiden i livsforbindelse med Gud, og derfor ved han, at det faktisk er Guds mening, at han skal gå denne frygtelige vej. Netop ved at gøre det vil han kaste glans over Guds navn. Ja, ikke kun det, men ved at gøre det vil han skaffe evigt liv til de mennesker, som gerne vil tilhøre ham og følge ham.

”Jeg har herliggjort dig på jorden ved at fuldføre den gerning, du har givet mig at gøre”, siger Jesus i sin

bøn til Gud, og på almindelig dansk betyder det: Jeg har kastet glans over dit navn ved at gøre det, du ville have mig til.

Det var nu ikke, fordi Jesu disciple altid forstod, hvad der var meningen med det hele. Jesus prøvede på at forklare dem det, men de havde så meget andet, som kørte rundt i hovedet på dem, så de slet ikke hørte efter. De var helt overbeviste om, at Jesus en dag skulle blive en ny stor konge, sådan som de havde haft det før i tiden.

Der var jo engang, hvor kong David havde regeret i landet, og nu drømte de om, at det skulle blive på samme måde med Jesus, og når det skete, så ville Jesus drive romerne ud af landet. Romerne – de havde nemlig besat landet, og dem var de godt trætte af, ligesom danskerne var der med tyskerne, da vores land var besat, så det ville blive så dejligt, når Jesus en dag tog magten og smed dem ud.

Men det er ikke så godt, når man ikke hører efter, hvad der bliver sagt.

Jesus havde nemlig aldrig sagt, at han ville blive konge på den måde. ”Mit rige er ikke af denne verden”, sagde han, da han stod overfor Pontius Pilatus, som endte med at korsfæste ham. Vist er jeg konge, men det er bare ikke, sådan som I tror det. Jeg er konge i en anden forstand, nemlig på den måde, at jeg giver evigt liv til de mennesker, som tror på mig ”Jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker, du gav mig fra verden”, siger Jesus. ”Du gav dem til mig, og

de har holdt fast ved dit ord”, siger han, og så beder han Gud om at holde dem fast, så de på den måde kan nå målet.

Det er faktisk det, jeg gerne vil sige til jer her i dag, og det hænger sammen med tråden ovenfra, som vi hørte om for lidt siden.

Vi har alle fået et liv på denne jord. Det er en gave fra den Gud, vi tror på, for det er ham, der har skabt os med hænder, fødder, øjne, ører og det hele. For de fleste af os var det sådan, at da vi var helt små, blev vi båret hen i kirken og op til døbefonten, og her blev vi så mærket med korsets tegn, for at vi livet igennem skulle tilhøre den Jesus, som i sin tid blev naglet til korset. Han døde på korset, og det var helt forfærdeligt, men det utrolige er, at han ikke blev i graven, sådan som vi andre gør det, når vi dør og bliver begravet. Nej, et par dage efter blev han levende igen og opstod fra graven, og det er derfor, der ligger en kirke her, og det er derfor, vi søndag efter søndag holder gudstjeneste her i kirken og i de andre kirker rundt omkring. Fordi det er meningen, at vi skal høre om Jesus Kristus og tro på ham og på den måde blive ved med at være i livsforbindelse med ham, indtil vi dør. Gør vi det, så ejer vi et liv, som ikke engang døden kan tage fra os. Det evige liv.

De mænd og kvinder, som i sin tid fulgte Jesus, de forstod ikke altid, hvad det var, han sagde, men det gik alligevel sådan, at de mere og mere blev klar over, at han havde noget, de ikke kunne undvære.

En af dem sagde det engang sådan: ”Herre, hvor skal vi gå hen? Det er dig, der har det evige livs ord”, og sådan havde de det alle, og det er sådan, det gerne skulle gå også for os her i kirken.

Vi skal nemlig være klar over, at sådan som vi er, da har vi egentlig ikke en chance. Der er ikke en eneste af os, der er god nok, når det kommer til stykket. Vi mangler alle sammen det, der skal til for at få en plads i Himlen, og det er jo skrækkeligt. Så kommer vi jo til at stå udenfor en dag, og det er der da ikke meget ved. Men se – det var derfor, Jesus kom til denne jord og blev menneske. Gud havde nemlig også set, hvor håbløst det hele var, og så var det, han bestemte sig for at gøre noget ved det. I Bibelen står der et vers, som vi somme tider kalder ”den lille bibel”, fordi det på en måde siger det, som hele Bibelen handler om. Det lyder sådan: ”Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.”

Og hvad vil det så sige at tro på ham?

Se, jeg har taget en seddel med her op på prædikestolen i dag. En 1000 kroner seddel er det. Det er temmelig mange penge, så jeg har ikke tænkt mig at give den væk her i dag, men hvis jeg nu ville – hvad er så betingelsen for at få den?

Er det, at man skal gøre sig fortjent til det? Det er mine penge, så der er ingen af jer, der har gjort jer fortjent til at gå dem.

Eller at man skal være særlig god?

Det er jo mange, der tror, at sådan må det være for at komme i Himlen. Så skal man være god og from, holde de ti bud og gå i kirke om søndagen, og det er sandelig også godt, når man gør det. Der er mange – rigtig mange – der snyder sig selv ved at blive væk! Men hvad er betingelsen for at få de 1000 kroner?

Jo, der er faktisk to betingelser.

For det første skal man tro på, at det faktisk er en 1000-seddel, og for det andet skal man tage imod den.

Men lad os nu huske, at når det gælder Gud i Himlen, så har han noget til os allesammen! Og det er ikke kun 1000 kroner, han har til os.

Nej, han vil give os evigt liv alle sammen!

Selvom vi måske har været håbløse og umulige.

Selvom vi måske ikke altid har været søde og rare.

Han elsker os alle, og der er ikke noget, som glæder ham mere, end når han ser, vi tager imod det, han giver os, så vi må på den måde får evigt liv og skal være sammen med ham i Himlen en dag!

Se, det var det, Jesus bad om for sine disciple dengang, og det er det, han også beder om, når det gælder dig og mig.

Gaven er gratis, for det er Jesus, der har betalt prisen, da han gik i døden for os.

Men du må tro på, at det er rigtigt, og du må tage imod gaven, for at den skal blive din.

Vi skal synge om det nu i en salme, som er skrevet af Grundtvig. Den handler om Jesus, som beder for os.

Han beder om, at vi ikke vil forsmå hans krone, altså sige nej tak til det, han giver, for sagen er, at en dag kommer han tilbage til vores jord, og når det sker, er det, fordi han vil give evigt liv til alle dem, han kendes ved. Dem, der har livsforbindelse med Gud, og som ikke har bidt tråden ovenfra over.
”Dem vis er livets krone”. Amen.